

ЩАСТИЕТО И НЕЩАСТИЕТО

Живѣли двама братя — беденъ и богатъ. Но, като казвамъ беденъ, разбирайте съвсемъ беденъ. Нищо нищичко си нѣмалъ. Хлѣбъ за ядене си нѣмалъ. Така си лѣгалъ често, безъ да тури залъкъ въ устата си.

Богатиятъ той билъ богатъ за четиридесетъ богаташи. Ималъ кѣщи, ниви, лозя и седемъ голѣми воденици. Щастливъ човѣкъ...

Разбира се, всѣки ще попита: не е ли могълъ богатиятъ да помогне на братъ си. То се знае, могълъ е, но не искалъ. Отъ скжперничество. Отъ пустото скжперничество, отъ проклетата лакомия да печели, да трупа не успѣлъ дори да се ожени. Кой ще ти гледа жена и деца — пари струватъ.

Така си е, жената и децата струватъ пари, затова и бедниятъ останалъ нежененъ.

Живѣли си значи двамата братя самички като кукувици. Единиятъ беденъ, другиятъ богатъ-пребогатъ.

Но щастие то е невѣрно. Работитѣ на богатия тръгнали назадъ. Единъ день той загубилъ всичко. Останала му само една отъ воденицитѣ. Какво ще прави той само съ една единствена воденица? Черни мисли заяли мозъка му, тежка мжка легнала на сърдцето му и една нощъ умира. Умрѣлъ, защото не можа да поне се нещастие то си.

Единственъ неговъ наследникъ останалъ братъ му. Отъ последенъ дриплю той станалъ собственикъ на цѣла воденица, голѣма, съ четири камъка... Не, такова щастие той никога не очаквалъ. Сърдцето му забило, кръвта нахлула въ главата му и той тупналъ мъртавъ на земята. Умрѣлъ отъ щастие.

Николай Фоль